

Redatroppens kunstneriske påvirkning

av Farida Fahmy, oversatt av Maikki Fonnelop

Artikkel #3 av 8

Mahmoud Redas estetikker, inspirasjoner og tilpasninger for scenen

Mahmoud Reda, som nyskapende koreograf, sa alltid at alt arbeidet hans var inspirert av det han så rundt seg. Han og hans medgrunnleggere var dypt forankret i sin kulturelle arv og forsto tradisjonene, de moralske kodene og estetikken hos sine medborgere. Hans tidligere erfaringer med turn og dans gjorde det mulig for ham å gjenkjenne grunnleggende kvaliteter og bestanddeler i bevegelsene og kroppsspråket til det egyptiske folket. Hans kinetiske erfaring og hans kunnskap om historie, skikker, og meninger om hvorfor og hvordan egypterne danser, ga ham en klar oppfatning og følelse av variasjoner. Hans estetiske vurdering gjorde ham i stand til å skape en dansesjanger som omfattet mange stilarter som alle var kulturelt og estetisk relevant for egypterne.

Inspirasjoner

I boken sin “In the Temple of dance” skrev Mahmoud Reda at problemet aldri var mangel på idéer, men problemet er at kunstneren må velge det som er smakfullt for ham og det han oppriktig føler at han vil oversette til sitt eget medium. Han fortsatte med å si at et dansekonsept kunne utvikle seg på de timene han snakket og diskuterte med sine medgrunnleggere eller troppmedlemmer. Noen idéer ble utfallet av plutselig inspirasjon fra slike direkte interaksjoner.

Tilpasninger

Når Mahmoud Reda koreograferte dansene sine, presenterte han sin egen visjon av bevegelseskvalitetene til egypterne. Koreografiene hans forblir den dag i dag hans personlige tolkning av de essensielle karakteristikkene fra holdning, kroppsføring og gester utført av menn og kvinner i hans hjemland, enten det er i dans eller hverdagslige aktiviteter. Når han tilpasset bevegelsene til scenen var han spesielt oppmerksom på hvordan egypterne bruker sin energi og former sine bevegelser. Når han introduserte nye bevegelser etterstrebet han det som var konsistent i kulturen og relevant for premisset han jobbet med.

Mahmoud Redas fokus på spesielle egenskaper i bevegelsene gjorde det mulig for ham å avdekke styrken og maskuliniteten til de mannlige danserne, og gjennom prosessen med utvelgelse og eliminering påspanderte han sine kvinnelige dansere feminine kvaliteter samtidig som han bevarte deres integritet.

Presentasjonsformer

Redatroppens repertoar viser at Mahmoud Redas arbeid faller innunder tre presentasjonsformer som ikke utvikler seg systematisk, men som overlapper eller sameksisterer og ikke kan bli kategorisert i kronologisk rekkefølge. Likevel er det perioder der en av disse formene dominerer, og i noen tilfeller elementer som er knyttet til mer enn én form som blir kombinert i en dans. Fordi det er forskjellige karakteristikk for hver form, velger jeg å referere til dem som: *Dramatisering*, *Bildebruk* og *Folklore*. I de neste artiklene vil jeg kun ta for meg bevegelsesprosessene til Dramatisering og Folklore.

Dramatisering

Kildene til dansene fra hans tidligere repertoar stammet fra miljøet som påvirket ham som ung. Dette er hans inntrykk av skikker og tradisjoner i samfunnet han vokste opp i. Han valgte å representere identifiserbare egyptiske skikkelser som bodde i nærliggende områder der han vokste opp og som han var fortrolige med. Disse skikkelsene var karikert i teater og film, men hadde aldri blitt representert i danseform. Han plukket ut de fysiske egenskapene til disse karakterene, som kroppsspråk, vaner og deres særegne bevegelser. Han produserte dansebevegelser ut fra deres kjente oppførsel. Han introduserte gjenkjennelige typer som var velkjente for det egyptiske folket. Karakterer som lakrisselgeren, politimannen, landsbytullingen, borgermesteren og andre, ble representert på scenen i form av dans.

Senere var det elementer som populære sanger, fabelhistorier, mytologiske skikkelser og nasjonalistiske hendelser som ble hans inspirasjonskilder, i tillegg til feltstudiene hans fra mange steder i Egypt.
